

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 56. Nicolai Acciajolie Cardinalis decessus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII

A.C. 1719.

Typis edidit suos sermones Pa-
gyricos, necnon suas orationes in Pa-
latio Apostolico habitas, præter alium
librum, cui titulus: *Consilia Sapientis*,
quæ omnia opera in latinum versa Au-
gustæ, & Græcii 1739. recusa profant.

§. LVI.

*Nicolai Acciaiolii Cardinalis
decessus.*

*Purp. doct.
supple. l. 4.
pag. 610.*

Tertius ex Purpuratis hoc anno de-
natis erat Nicolaus Acciaiolius pe-
tria Etruscus, qui ex pervetusta ac-
bili familia ortus, pueritiam, & ju-
ventutem suam acri præditus ingenio
literis uberrime excoluit, atque inde-
fessa industria ad majora scientiarum
incrementa provolans, tanto profectus
Jurisprudentiæ incubuit, ut maxime
primaria Aulæ Romanæ munia eve-
ctus, demum ad altiora celeri gradu pro-
gressus fuerit. Eminuit tanta morum
innocentia, agendique dexteritate, ut
plurimum Urbium Gubernator, Camera
Apostolicæ Clericus ab Innocentio X.
& ab Alexandro VII. Generalis armis
rum Commissarius, ac demum Audi-
tor Generalis ejusdem Cameræ denun-
tiaretur, quo munere dum summa cum
laude fungitur, a Clemente IX. Romanæ
Purpura, ac insuper Ferrariensi Legatione

tione decoratus, omnium amorem re- Sæc. XVIII.
 verentiali timore temperatum sibi con- A. C. 1719.
 ciliabat. Mortuo autem hoc Pontifice, ~~_____~~
 cum haud degeneres nobilissimæ suæ
 familiæ spiritus gereret, Innocentii XI.
 Successoris benevolentiam & affectum
 sibi promeritus, denuo Ferrariensem
 Legationem obire jussus erat, ubi ob
 ampliatos Pontificiæ ditionis fines cum
 Venetis & Mutinensi Duce collidebatur,
 quam tamen controversiam brevi ad
 utriusque partis vota composuit. Inde
 Romam reversus, variis adhibebatur
 Congregationibus, multis insuper ho-
 noribus, amplissimisque ad Principes
 Christianos Legationibus ob singularem
 suam prudentiam & probitatem auctus
 est, quæ omnia munia tanta fide, so-
 lertia, integritate, tantaque in Sedem
 Apostolicam observantia obibat, ut Cle-
 mens IX. & X. necnon Innocentius XI.
 in publico Cardinalium confessu, se ne-
 mini mortalium magis obstrictos esse
 faterentur, quam Acciaiolio, cujus
 fortitudine, iniquissimo etiam tempore,
 semel iterumque Respublica Christiana
 salva stetit. Tot meritorum fama
 clarus, pietate insignis, ac Dei timore
 plenus, defuncto Innocentio XI. a Car-
 dinalibus Hispanis æque ac Austriacis
 in D. Petri Successorem ob præclarissi-
 mas animi dotes, pietatem singularem,
 &

Sæc. XVIII. & eruditionem eminentem expetebatur; obstitit tamen vehementer eius electioni Cardinales Altierius atque Otobonus, qui sub obtentu, quod Acciaiolius Gallis nimium propensus esset. Medicæ Cardinali potentissimo Nicolai fautori palam declarabant, hunc Cæsare omnino exclusum iri: Non magis prosperum subibat fatum post Innocentii XII. mortem; Cardinales enim nonnulli Acciaiolio opponebant prosperam nimis valetudinem, proinde diuturnam Regiminis præfagam, Cardinalium patrocinantium paucitatem, Mariani Cubicularii sui arrogantiam, Magni Etruriæ Ducis indignationem contra eum conceptam, gloriam ex Ferrariensi legatione sibi comparatam invidiam summam, ac denique suorum, & quidem plurimorum Nepotum præbrutam vitam unde Pasquinus mordaci sua lingua hunc hoc carmine adlatrabat:

*Te triplex diadema manet, sed
naviget ante*

*Ad Gangem Tua gens, & bibit
Helleborum.*

Ut ut vero de hoc sit, id certum est, quod Acciaiolio Tiaram sua prudentia rerumque gerendarum ceteritate singulari sæpius meruisse satis fuerit, unde ipsemet ab omni ambitione alienus.

forti animo, ne tantum honorem acciperet, obstitit, nunquam tamen suas dotes & labores in Sedis Apostolicæ obsequium consecrare prætermittens, ab ipso Clemente XI. in gravissimis negotiis, reconciliando Josepho Imperatore, Carolo in Hispaniæ Regem declarando, & componendis cum Hispana Aula controversiis utiliter adhibebatur: Demum vero laboribus & senio fractus, quinquagenarius Cardinalis, & per quatuor annos S. Collegii Decanus die vigesima tertia Februarii anno ætatis octogesimo octavo Romæ mortalitatis stadium complevit. Cadaver ejus Florentias delatum in Ecclesia PP. Carthusianorum quiescit, illius vero exequias P. Ludovicus Lanci Ferrariæ elegantissima oratione funebri honorabat.

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

§. LVII.

Joannes Baptista Spinola Cardinalis mortuus.

Postremus ex Cardinalibus eodem anno defunctis erat Joannes Baptista Spinola ex pervetusta Genuensium familia, Genuæ natus. Hic Romæ literis excultus, unacum Patruo suo Julio Spinola Apostolico apud Cæsarem Nuntio Viennam delatus, Imperatoris hono-

nora-